πημένα μου !» Κι' ὅταν βλέπω ἀνθρώπους ποὺ μαζί τους πέρασα τὴν ἄνοιξη τῆς ζωῆς μου, γίνομαι ἀμέσως μελαγχολική, τρυφερὴ καὶ ψιθυρίζω παρόμοια λόγια.

Χάρη στὴν προστασία τοῦ πατέρα μου, ἀπὸ καιρὸ τώρα ὁ Πιότρ Σέργκεβιτς ἔχει μετατεθεῖ στὴν πόλη μας. Ἔχει γεράσει κάπως κ' ἔχει ἀρχίσει νὰ χαλάει. Ἔπαψε πιὰ νὰ μοῦ μιλάει γιὰ ἔρωτα. Δὲ λέει πιὰ ἀστεῖα. Δὲν ἀγαπάει κἀν τὴ δουλειά του. Εἶνε ἄρρωστος. Ὅλες του οἱ ἐλπίδες τὸν ἀπάτησαν. Περνάει τὴν πένθιμη ζωή του μέσ' στὴν πόλι. Ζῆ χωρὶς νὰ θέλει.

Νάτονε πλάϊ στὸ τζάκι, κοιτάει σιωπηλὸς τὴ φωτιά... Μὴ ξέροντας τί νὰ τοῦ πῶ, τὸν ρωτάω :

— Λοιπόν, τί νέα ;

— Τίποτα, μοῦ ἀπαντάει.

Καὶ πάλι ἀπλώνεται ἡ σιωπή.

Ἡ κόκκινη ἀντανάκλαση τῆς φωτιᾶς παίζει ἀπάνω στὴ θλιμένη του ὄψη. Θυμοῦμαι τὸ παρελθὸν κι' ἄξαφνα ἀρχίζω νὰ τρέμω. Τὸ κεφάλι μου γέρνει βαρὺ καὶ μὲ παίρνουν πικρὰ δάκρυα. Νιώθω ἕνα ἀβάσταχτο σκοτο γιὰ τὸν ἑαυτό μου καὶ γι' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο καὶ νιώθω τὸν πόθο ἐκείνων ποὺ πέρασαν καὶ ποὺ ἡ ζωὴ μᾶς τ' ἀρνεῖται τώρα... Δὲν σκέπτομαι πιὰ ὅτι εἶμαι εὐγενὴς καὶ πλουσία. Μὲ πιάνουν λυγμοὶ γεμάτοι ταραχὴ καὶ ψιθυρίζω, σφίγγοντας τοὺς κροτάφους μου :

— Θεέ μου ! Θεέ μου ! Ἡ ζωή μου χάθηκε !...

Ἐκεῖνος ἔμενε στὴ θέση του καὶ σώπαινε χωρὶς νὰ μοῦ λέει: «Μὴν κλαῖτε!» Εἶχε καταλάβει πὼς ἔπρεπε νὰ κλάψουμε, πὼς εἶχε ἔρθει ὁ καιρὸς ποὺ ἔπρεπε νὰ κλάψουμε. Ἔβλεπα τὴ συμπόνια μέσ' στὰ μάτια του, μὰ κ' ἐγὼ τὸν συμπονοῦσα· μὰ εἴμουν κι' ὅλας θυμωμένη μ' αὐτὸ τὸ δειλὸ καὶ ἄτυχο ἄνθρωπο ποὺ δὲ μποροῦσε νὰ κάνει εὐτυχισμένη οὔτε τὴ ζωή μου, οὔτε τὴ ζωή του.

Ὅταν τὸν πῆγα ὡς ἔξω μοῦ φάνηκε πὼς ἀργοῦσε ἐπίτηδες νὰ φορέσῃ τὴ γοῦνα του. Μοῦ φίλησε δυὸ φορὲς τὸ χέρι χωρὶς νὰ πῇ λέξη κ' ἐκοίταξε γιὰ πολὺ τὴν κλαμμένη μου ὄψη. Σκέφθηκα τότε ὅτι θὰ θυμήθηκε τὴν καταιγίδα ἐκείνης τῆς βραδιᾶς, τὴ βροχή, τὰ γέλια μας καὶ τὴν παλιά μου ὁμορφιά. Θὰ ἤθελε νὰ μοῦ πῇ κάτι σχετικό, αὐτὸ θὰ τὸν ἔκανε εὐτυχισμένο, μὰ δὲν εἶπε τίποτε. Κούνησε μόνο τὸ κεφάλι του καὶ μοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι. Ὁ Θεὸς μαζί του.

Ὅταν γύρισα πάλι μέσα κάθησα στὸ ταπέτο, μπρὸς στὸ τζάκι. Τὰ ξύλα, σκεπασμένα ἀπὸ τὴ στάχτη, ἄρχισαν νὰ σβήνουν. Ἡ παγωνιὰ ἔσφιγγε ὁλοένα μὲ πιὸ πολὺ μανία τὰ τζάμια κι' ὁ ἄνεμος ἄρχισε νὰ βουΐζῃ ἀπὸ τὴν καμινάδα τοῦ τζακιοῦ.

Ἡ θαλαμηπόλος μπῆκε μέσα καὶ νομίζοντας πὼς εἰχ' ἀποκοιμηθεῖ ἐκεῖ μὲ φώναξε γιὰ νὰ ξυπνήσω...

Ἀντ. Τσέχωφ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἡρωϊσμοί

Ἕνας Τουλουζαῖος, ἕνας ἀπὸ τὸ Βορδὼ καὶ ἕνας ἀπὸ τὴ Μασσαλία, συναντηθῆκαν ταξειδεύοντες, καὶ τὰ λέγανε μέσα στὸ καΐνο.

Διηγοῦντο ἀπομνημονεύματα τῆς πολεμικῆς ζωῆς των.

—Εὑρέθηκα μιὰ ἡμέρα, λέγει ὁ Τουλουζαῖος, ἀποκλεισμένος ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, πίσω ἀπὸ ἕνα τοῖχο, ὕψους τριῶν μέτρων. Χτυπάω τοὺς ἐξ καὶ πηδάω τὸν τοῖχο καὶ τὸ σκάζω.

— Ἐγώ, ἄρχισε νὰ διηγεῖται ὁ κάτοικος τοῦ Βορδώ, εὑρέθηκα μόνος μου, ἀπέναντι δεκατεσσάρων ἐχθρῶν. Τοὺς κλέφωσα καὶ τοὺς... δεκαπέντε, σὰν σαρδέλλες μὲ τὴ μπαγιονέτα μου...

— Καὶ σύ δὲν λὲς τίποτε ; Λένε στὸν Μαρσεγιέζο ;

— Δὲν μπορῶ νὰ σᾶς διηγηθῶ τίποτε ἐγώ, ἀπήντησεν ἐκεῖνος, γιατὶ σκοτώθηκα στὴ μάχη τοῦ Σαρλεροά.

Ὁ Παληὸς

ΓΑΜΟΙ

Ὁ ἀρχίατρος κ. Ἰωάννης Π. Νινιὸς καὶ ἡ Δὶς Χρυσοῦλα Π. Ρεμπουτζάκου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Καλάμαις. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Μπουκέτου», σφίγγουσα θερμὰ τὸ χέρι τους, εὔχεται αὐτοῖς πᾶσαν εὐτυχίαν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐν μέσῳ ἐκλεκτῶν κεκλημένων ἐν Κορίνθῳ, ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Μπουκέτου» κ. Κ. Θεοδωρόπουλος ἀνεδέχθη ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ ὡραῖο καὶ χαριτωμένο κοριτσάκι τοῦ ταγματάρχου κ Δημ. Πετροπούλου, ὀνομάσας αὐτὸ Καλλιρόην. Ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τοῦ Περιοδικοῦ εὔχεται εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τὸν ἀνάδοχον νὰ τοὺς ζήσῃ.

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Δ. Β.

Τὸ ἀπάνθισμα τῆς χάριτος καὶ τῆς γοητείας, τὸ πρόσωπό της, ποὺ τὸ χαρακτηρίζει κυρίως μιὰ ἐξυπνοτάτη καὶ θελκτικὴ ἔκφρασις. Τὸ ἀνάστημά της κουκλίστικο, ἡ σιλουέττα της φειδένια, ἡ τουαλέττες της θαύματα γούστου, ἀπλότητος, τέχνης καὶ παριζιανισμοῦ. Εἶνε νεαρωτάτη καὶ μ' ὅλα ταῦτα φημισμένη στὸ Παρίσι ὡς ἐξαιρετικὴ champion τοῦ τέννις, καὶ ὡς ἑρμηνεύτρια τῶν κλασσικῶν χορῶν. Ἡ ἀνωτέρω ἐκλεκτὴ δεσποινὶς εἶχε δώσει δείγματα τῆς χορευτικῆς τέχνης της, καὶ εἰς τοὺς Ἀθηναίους ὅταν πρὸ τεσσάρων ἐτῶν εἶχε λάβη μέρος σὲ ἑσπερίδα ἐρασιτεχνῶν ποὺ εἶχε δοθῆ εἰς τὸ «Ἐθνικὸν Θέατρον» ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ, καὶ εἶχε χορέψη ἀρχαϊκοὺς χοροὺς μὲ εὐλυγισίαν, ρυθμὸν καὶ τέχνην ἄφθαστη. Τὸ πέρασμά της καὶ αὐτὴ τὴν φορὰ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἦτο βραχύτατον, ὅπως ἑνὸς λαμπεροῦ ἀστεριοῦ. Τώρα παραθερίζει εἰς Σπέτσαις, καὶ θὰ ἐπανακάμψῃ οἰκογενειακῶς στὴν Μασσαλίαν ὅπου καὶ εἶνε ἐγκαταστημένη.

Ἡ Μονταὶν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ἡ ζέστη συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ φουντώσῃ ἡ κίνησις τῶν ἐξοχικῶν κέντρων καὶ ξενοδοχείων Φαλήρου, Κηφισσιᾶς, Σπετσῶν, Τήνου, Αἰγίνης. Παντοῦ γνωστὸς Ἀθηναϊκὸς κόσμος, διασκεδάσεις, μαστίχες, χοροί, μπρὶτζ-ραμί.

— Εἰς τὸ Σέσιλ παραθερίζει μεταξὺ ἄλλων μία ἐκ τῶν ὡραιοτέρων Ἀθηναίων ἡ κ. Καίτη Παγκάλου καὶ κάθε ἐμφάνισίς της γίνεται ἀντικείμενον θαυμασμοῦ, καὶ ἡ τουαλέττες της φέρουν τὴν σφραγίδα παριζιάνικου γούστου καὶ τέχνης.

— Ἐπίσης παραθερίζει ἐκεῖ μιὰ κομψοτάτη καὶ χαριτωμένη Ἀθηναία – ἀρχικὸν ἐπιθέτου Κ.

— Πολὺ συχνὰ χορεύουν στὸ ἀνωτέρω ξενοδοχεῖον καὶ ἐκτὸς τῶν παραθεριζόντων ἐκεῖ λαμβάνει μέρος εἰς τὸν χορὸν καὶ Ἀθηναϊκὸς κόσμος ποὺ γευματίζει ἐκεῖ.

— Μία ἀπὸ τὰς «ἀττραξιὸν» τοῦ Κεφαλαριοῦ εἶνε καὶ τὸ μαγευτικὸ τραγοῦδι μιᾶς δεσποινίδος ποὺ παραθερίζει σ' ἕνα τῶν ἐκεῖ ξενοδοχείων τὸ ὁποῖον γίνεται ἀφορμὴ μιᾶς ἀπολαυστικῆς εὐχαριστήσεως.

— Λίαν διακοσμητικαὶ αἱ δίδες Ἡσαΐα αἱ ὁποῖαι παραθερίζουν ἐπίσης σ' ἕνα τῶν ξενοδοχείων Κεφαλαριοῦ.

— Ἡ ἐπικρατοῦσα διασκέδασις τῶν παραθεριζόντων στὴν Κηφισσιὰ εἶνε μπρίτζ, πόκερ καὶ ραμί.

— Νέον ντάνσιγκ ἐγκαινιάσθη τελευταίως καὶ συγκεντρώνει κάθε βράδυ ἐκλεκτὸν ἀθηναϊκὸν κόσμον. Εἶνε τὸ «Παβιγιὸν Ρόζ». Εἰς τὸ ἀνωτέρω ντάνσιγκ παρατηρεῖται ζωηροτάτη κίνησις, εἶνε πολὺ εὐχάριστον ὡς «λοκὰλ» καὶ φιγουράρουν πολὺ ἡ τουαλέττες.

— Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην μεταξὺ ἄλλων κομψότερες ἦσαν κ. Κ. Παγκάλου ὡραιοτάτη μὲ τουαλέττα θαυμασίαν δαντέλλα ρόζ, κ. καὶ κ. Βέρα πολὺ γοητευτικὴ φυσιογνωμία καὶ σύνολον κουκλίστικο, μὲ μουσσελίνα κίτρινη ζωηρόχρωμη καὶ δαντέλλες στὸν ἴδιο τόνο, κ. καὶ κ. Φωτιάδη σιφφὸν πράσινη, κ. καὶ κ. Ἐμπειρίκου, κ. καὶ δὶς Μιτσαυτσῆ πολὺ ὄμορφη μὲ τουαλέττα σιφφὸν λευκὴ κεντημένη ρωσσικὰ κεντήματα, κ. καὶ κ. Ράλλη ζωρζέττ τυρκουάζ.

— Τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Σπετσῶν φιλοξενεῖ πολλὲς Ἀθηναῖες. Κάθε βράδι ἡ πελώρια ταράτσα παρουσιάζει μαγευτικὸν θέαμα.

— Οἱ πλέον ἐνδιαφέροντες τύποι ἐκ τῶν ἐκεῖ παραθεριζουσῶν εἶνε μία νοστιμωτάτη Κωνσταντινουπολίτισσα, πολὺ ἐκφραστικὴ φυσιογνωμία καὶ σιλουέττα δυσεύρετη. Ἡ τουαλέττες της λίαν καλαίσθητες, ἀρχικὸν ἐπιθέτου Γ. Ἐκτὸς συναγωνισμοῦ ὀμορφιᾶς, ἐξυπνάδας καὶ κομψότητος εἶνε μία ἐκλεκτὴ δεσποινὶς ἐκ Μασσαλίας ποὺ τὴν διακρίνει ἕνα διαβολεμένο σίκ.

Ἡ Μονταὶν

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΛΟΥΤΡΑΚΙ

Τὸ Λουτράκι, ἡ ἔξοχη καὶ γοητευτικὴ λουτρόπολις, συγκεντρώνει ἐσχάτως ἀρκετὸν κόσμον ἀπὸ παντοῦ.

— Ἄνθρωποι πάσης τάξεως. Πλῆθος πολυποίκιλο ποὺ τρέχει νὰ εὕρῃ τὴ θεραπεία του στὰ θαυματουργὰ νερὰ τοῦ Λουτρακιοῦ καὶ ἄλλος κόσμος πηγαίνει ἐκεῖ νὰ δροσισθῇ, νὰ διασκεδάσῃ, νὰ χαρῇ, νὰ ἀναπνεύσῃ τὸν καθαρὸ ἀέρα τοῦ πεύκου καὶ τῆς θαλάσσης.

— Τὸν περισσότερον καὶ ἐκλεκτότερον κόσμον συγκεντρώνει τὸ ξενοδοχεῖον «Πάλλας» μὲ τὶς θαυμάσιες βεράντες του, ποὺ ἁπλώνονται ἀρκετὰ μέσα στὴ θάλασσα καὶ ἀπὸ ὅπου ἀπολαμβάνει κανεὶς τὴν θείαν αὔραν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου.

— Διακρίνομεν μεταξὺ τῶν διαμενόντων τὸν ἀντιναύαρχον κ. Γεωργαντᾶν, τὸν στρατηγὸν κ. Τσιμικάλην, τὸν πολιτευτὴν Κορινθίας κ. Ζούζουλαν, τὸν ναύαρχον κ. Δουρούτην, τὸν Σεβασμιώτατον Κομμοτινῆς κ. Ἄνθιμον, τὸν λυκειάρχην κ. Κωνσταντινίδην ἐκ Θεσσαλονίκης κλπ. κλπ.

— Ἀρκετὸς ἐπίσης ὡραιόκοσμος στολίζει τὸ σαλόνι τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ξενοδοχείου διὰ πᾶσαν τέρψιν καὶ ἄνεσιν.

— Διακρίνομεν τὴν κ. καὶ τὰς δίδας Διπλαράκου, τὴν κ. καὶ δίδα Κάππαρη, τὴν κ. Ράλλη, τὰς δίδας Μαντζούνη, τὰς κ. κ. Καυτατζόγλου, Κοφινᾶ, Γεωργαντά, Ζούζουλα, Σπυροπούλου, Ρυΐλοῦ, Βελισσαροπούλου, Σμυρνιώτη, Νικολούδη, Κωνσταντινίδου, Κουρτάκη.

— Τὴν κ. Κ. Θεοδωροπούλου μετὰ τῆς ἀδελφῆς της δίδος Ρεμπουτζάκου, τὴν κ. Δ. Πετροπούλου, τὰς δίδας Βελισσαροπούλου, Ξούδη κλπ. κλπ.